

Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake slachtofferzorg voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Gelet op de artikelen 128, §1, en 135 van de Grondwet;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid artikel 92bis, §1;

Gelet op de Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ;

Gelet op de beslissing van het Overlegcomité van 6 februari 2019;

Overwegende dat de bevoegdheden inzake slachtofferzorg verdeeld zijn tussen de Federale staat, de Gemeenschappen en de Gewesten;

Overwegende dat deze versnippering van de bevoegdheden en de verspreiding van het personeel en van de bijhorende materiële en financiële middelen een doeltreffend, effectief, coherent en geïntegreerd slachtofferbeleid kunnen belemmeren;

Overwegende dat een structurele samenwerking tussen de Federale Staat, de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie noodzakelijk is om tot een kwaliteitsvolle zorg en dienstverlening aan slachtoffers te komen;

Overwegende dat een optimale en goed ontwikkelde slachtofferzorg secundaire victimisering zo veel mogelijk moet beperken en alle gevolgen van het slachtofferschap in de mate van het mogelijke moet herstellen;

Overwegende dat de Grondwet en de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de mogelijkheid voorzien dat de vermelde overheden een samenwerkingsakkoord inzake slachtofferzorg sluiten;

De partijen:

De Federale Staat, vertegenwoordigd door de federale regering, in de persoon van de minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken;

De Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de regering van de Franse Gemeenschap, in de persoon van de minister-president, de minister van Hulpverlening aan de jeugd en van de Justitiehuzen en de minister van Kind;

De Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, in de persoon van de minister-president en de minister van Welzijn;

De Franse Gemeenschapscommissie, vertegenwoordigd door het College van de Franse Gemeenschapscommissie, in de persoon van de minister-president van het College en van de ministers, leden van het College bevoegd voor het beleid inzake Gezondheid en Sociale actie;

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, vertegenwoordigd door het verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, in de persoon van de voorzitter van het College en de ministers, leden van het College bevoegd voor het beleid inzake Gezondheid en Bijstand aan personen;

Zijn overeengekomen wat volgt :

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord, wordt verstaan onder:

1° slachtoffer: de natuurlijke persoon, evenals zijn na(ast)bestaanden, die als direct gevolg van handelen of nalaten in strijd met de strafwetgeving schade heeft geleden, met inbegrip van een lichamelijk of geestelijk letsel, een psychisch lijden of een materieel verlies;

2° na(ast)bestaande: de rechthebbende van het rechtstreekse slachtoffer of elke persoon die een bijzondere affectieve band heeft met dit slachtoffer;

3° slachtofferzorg: de hulp- en dienstverlening sensu largo, die vanuit de verschillende sectoren, hetzij politieel, justitieel, sociaal of medisch, aan slachtoffers wordt geboden;

4° slachtofferbeleid: het geheel van bestuursdaden van de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten in verband met slachtofferzorg;

5° politieele slachtofferbejegening: de bijstand aan slachtoffers door de politie, die bestaat uit het onthaal en de eerste opvang van het slachtoffer, het verstrekken van een goede basisinformatie aan het slachtoffer en het mogelijke doorverwijzen naar de gespecialiseerde diensten.

Deze bejegening houdt eveneens het onthaal en de bijstand in van personen die betrokken zijn bij een ongeval, een ramp of een brand;

6° dienst politieele slachtofferbejegening: de dienst binnen de federale of de lokale politie die instaat, enerzijds, voor de sensibilisering en voortgezette vorming van politieambtenaren inzake politieele slachtofferbejegening en, anderzijds, voor het bieden van deze gespecialiseerde slachtofferbejegening, zonder evenwel afbreuk te doen aan de wettelijke verplichtingen inzake slachtofferbejegening van elke individuele politieambtenaar;

7° slachtofferonthaal: de informatie en bijstand aan slachtoffers in de verschillende fasen van de gerechtelijke procedure, die wordt verleend door de dienst slachtofferonthaal van justitiehuisen alsook door de magistraten en de personeelsleden van de parketten en de rechtbanken.

Slachtofferonthaal kan eveneens de informatie en bijstand inhouden van personen die betrokken zijn bij een ongeval, een collectieve noodsituaties of een zelfdoding;

8° dienst slachtofferonthaal: de dienst van het justitiehuis die aan slachtoffers tijdens de hele gerechtelijke procedure, specifieke informatie, ondersteuning, bijstand en een gepaste doorverwijzing aanbiedt;

9° slachtofferhulp: sociale hulp aan en psychologische begeleiding van slachtoffers die wordt verleend door de diensten slachtofferhulp.

Slachtofferhulp kan eveneens de sociale hulp en psychologische begeleiding inhouden van personen die betrokken zijn bij een ongeval, een collectieve noodsituatie of een zelfdoding;

10° dienst slachtofferhulp: de diensten erkend door de Franse Gemeenschap die sociale of psychologische hulp verlenen aan slachtoffers alsook de centra voor algemeen welzijnswerk erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap met als taak onder meer slachtofferhulp;

11° opvanghuis: een inrichting, erkend door de bevoegde overheden, voor de huisvesting, die in de tijd beperkt is, en voor de psychosociale begeleiding van personen met sociale moeilijkheden;

12° team "S.O.S.-Enfants": de multidisciplinaire dienst, erkend door de Franse Gemeenschap, die gespecialiseerd is in de individuele preventie, de evaluatie of het vaststellen en het behandelen van gevallen van kindermishandeling;

13° vertrouwenscentrum kindermishandeling: een multidisciplinair centrum erkend door de Vlaamse Gemeenschap dat instaat voor het detecteren van, het stoppen van, het voorkomen van herhaling van kindermishandeling en het nastreven van individueel en relationeel herstel bij situaties van kindermishandeling;

14° adviseur "aide à la jeunesse": de onafhankelijke opdrachtgever die in de Franse Gemeenschap belast is om een gespecialiseerde hulp te bieden aan minderjarigen in moeilijkheden of in gevaar door het instellen van een aangepast hulpprogramma. Hij wordt in de uitoefening van zijn bevoegdheden bijgestaan door een dienst "aide à la jeunesse" die hem ter beschikking wordt gesteld;

15° dienst voor geestelijke gezondheidszorg: ambulante zorgstructuur die, via een multidisciplinaire aanpak en in samenwerking met andere diensten of personen betrokken in de geestelijke gezondheidszorg, instaat voor de opvang, de diagnose en de psychiatrische, psychologische en psychosociale behandeling;

16° bevoegde overheden: de ministers die dit akkoord ondertekenen.

Hoofdstuk II. Doelstelling

Art. 2. Dit samenwerkingsakkoord beoogt een structurele samenwerking op het territorium van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake slachtofferzorg tussen de bevoegde diensten van de Federale Staat, de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie alsook de door hen georganiseerde, erkende en gesubsidieerde diensten slachtofferzorg.

De structurele samenwerking zoals beschreven in dit samenwerkingsakkoord doet geen afbreuk aan de samenwerkingsverbanden tussen bovenvermelde diensten en andere diensten slachtofferzorg.

Deze structurele samenwerking is noodzakelijk om te komen tot een kwaliteitsvolle zorg- en dienstverlening aan slachtoffers om secundaire victimisering zo veel als mogelijk te beperken.

Hoofdstuk III. Bevoegdheden en opdrachten

Art. 3. De Federale Staat is bevoegd voor:

1° het beleid inzake politie en veiligheid en, in het bijzonder, de politionele slachtofferbejegening;

2° het strafrechtelijk beleid en in het bijzonder het gerechtelijk slachtofferbeleid. In dat kader waarborgt de federale Staat de rechten van het slachtoffer binnen de gerechtelijke procedure, waaronder het slachtofferonthaal.

Art. 4. De Franse Gemeenschap is bevoegd om:

1° via de diensten slachtofferonthaal,

- de slachtoffers en hun na(ast)bestaanden algemene informatie te verlenen over de gerechtelijke procedure en over de rechten van slachtoffers in dit kader, alsook specifieke informatie over hun dossier en de lopende procedure en dit, tijdens de hele procedure (vanaf de klachtneerlegging tot aan de uitvoering van de straf of de internering);
- de slachtoffers en hun na(ast)bestaanden bijstand (ondersteuning en begeleiding) te verlenen tijdens de gerechtelijke procedure (zoals bijvoorbeeld bij de inzage van het dossier, de wedersamenstelling, de zitting van de rechtbank of de teruggave van de overtuigingsstukken);
- de slachtoffers en hun na(ast)bestaanden naar de bevoegde diensten door te verwijzen in functie van hun noden en de ervaren moeilijkheden (bijvoorbeeld voor een juridisch advies of psychologische hulp).

Deze dienst heeft ook als opdracht op een meer structureel niveau op te treden door de moeilijkheden te signaleren waarmee de slachtoffers worden geconfronteerd in hun contacten met de gerechtelijke overheid en door de magistraten en de personeelsleden van de parketten en de rechtbanken te sensibiliseren voor de specifieke noden en rechten van slachtoffers.

2° via de diensten slachtofferhulp, sociale hulp en psychologische hulp te verlenen aan de personen die geconfronteerd worden met de rechtstreekse en onrechtstreekse gevolgen van het misdrijf en van het slachtofferschap.

Onder sociale hulp wordt begrepen elke niet-financiële hulp die het slachtoffer toelaat zijn levensvoorwaarden te behouden, te verbeteren of te herstellen op familiaal-, maatschappelijk, economisch, professioneel, politiek of cultureel vlak.

In het kader van zijn opdracht van sociale hulp, zal de dienst slachtofferhulp:

- het slachtoffer ondersteunen om het hoofd te bieden aan de gevolgen van een misdrijf of feiten die een misdrijf kunnen uitmaken;
- het slachtoffer informeren, doorverwijzen of bijstaan in zijn relaties met de politie en de gerechtelijke instanties;
- voor het slachtoffer de toegang tot de instanties en gespecialiseerde organisaties vergemakkelijken.

De dienst steunt het slachtoffer bij zijn actieve re-integratie in de maatschappij door met het slachtoffer een evaluatie te maken van zijn behoeften en middelen en door prioriteiten te bepalen opdat er een nieuw levensevenwicht zou worden bereikt.

Onder psychologische hulp wordt verstaan, elke hulp bestemd om het slachtoffer psychologisch te steunen opdat het een nieuw levensevenwicht zou bereiken.

In het kader van zijn opdracht van psychologische hulp, zal de dienst slachtofferhulp:

- het slachtoffer ondersteunen om het hoofd te bieden aan de rechtstreekse en onrechtstreekse gevolgen van een misdrijf of aan de bijzondere problemen in verband met zijn specifieke situatie;
- het slachtoffer dat schade heeft geleden een gespecialiseerde en persoonlijke therapeutische ondersteuning aanbieden, gericht op de rechtstreekse gevolgen van de traumatiserende gebeurtenis en op de verwerking van de shock.

De dienst slachtofferhulp “SOS Viol” organiseert en beheert bovendien een gratis telefoonlijn 0800/98100 waar de slachtoffers van seksueel geweld anoniem terecht kunnen.

3° via de adviseurs “aide à la jeunesse” een gespecialiseerde tweedelijns sociale hulp (vervangende hulp) verzekeren aan kinderen in moeilijkheden evenals aan personen die moeilijkheden ondervinden bij de naleving van hun ouderplichten en aan elk kind waarvan de gezondheid, veiligheid of opvoedingsvoorwaarden worden bedreigd door zijn gedrag, dat van zijn gezin of van zijn leefgenoten.

4° via de teams “SOS-Enfants”:

- de individuele preventie en de behandeling van situaties van mishandeling verzekeren, op eigen initiatief of op verzoek van een persoon of een dienst;
- een multidisciplinaire balans op te maken van de situatie van het kind en van de situatie in zijn familiale context;
- zorgen voor een gepaste hulp aan het kind dat slachtoffer werd of dat zich in een risicosituatie van mishandeling bevindt.

De teams “SOS-Enfants” kunnen ook preventieve hulp bieden aan toekomstige ouders van wie de context of het gedrag een risico op mishandeling inhoudt voor het ongeboren kind, door het ontwikkelen van een netwerk.

Op een meer structureel niveau, zetten de teams “SOS-Enfants” alle nuttige samenwerkingen op met de actoren van netwerk die werken rond kindermishandeling.

Art. 5. De Vlaamse Gemeenschap is bevoegd om:

1° via de diensten slachtofferonthaal,

- de slachtoffers en hun na(ast)bestaanden algemene informatie te verlenen over de gerechtelijke procedure en over de rechten van slachtoffers in dit kader, alsook specifieke informatie over hun dossier en de lopende procedure en dit, tijdens de hele procedure (vanaf de klachtneerlegging tot aan de uitvoering van de straf of de internering);
- de slachtoffers en hun na(ast)bestaanden bijstand (ondersteuning en begeleiding) te verlenen tijdens de gerechtelijke procedure (zoals bijvoorbeeld bij de inzage van het dossier, de wedersamenstelling, de zitting van de rechtbank of de teruggave van de overtuigingsstukken);
- de slachtoffers en hun na(ast)bestaanden naar de bevoegde diensten door te verwijzen in functie van hun behoeften en de ervaren moeilijkheden (bijvoorbeeld voor een juridisch advies of psychologische hulp).

Deze dienst heeft ook als opdracht op een meer structureel niveau op te treden door de moeilijkheden te signaleren waarmee de slachtoffers worden geconfronteerd in hun contacten met de gerechtelijke overheid en door de magistraten en de personeelsleden van de parketten en de rechtbanken te sensibiliseren voor de specifieke noden en rechten van slachtoffers.

2° via de diensten slachtofferhulp te voorzien in:

- een laagdrempelig onthaalaanbod voor alle slachtoffers en dit via een proactieve benadering;
- een laagdrempelig onthaalaanbod voor alle betrokkenen bij een verkeersongeval;
- psychosociale begeleiding met het oog op het beperken van de opgelopen schade ten gevolge van het slachtofferschap en het herstellen van het vertrouwen in de medemens en de samenleving;
- psychosociale begeleiding aan slachtoffers en plegers van intrafamiliaal geweld en misbruik om de geweldspiraal te doorbreken zodat geweld stopt en in de toekomst wordt voorkomen;

- een kwaliteitsvol aanbod van psychosociale begeleiding aan betrokken bij een verkeersongeval om deze personen te helpen bij de verwerking van deze traumatische gebeurtenis en bij hun dagelijks functioneren.

Het aanbod omvat:

- een duidelijk aanspreekpunt voor slachtoffers voor alle vragen en hulp rond slachtofferschap
- informatie en advies
- administratieve en praktische hulp
- emotionele ondersteuning en begeleiding
- doorverwijzing waar gewenst.

3° via de vertrouwenscentra kindermishandeling,

- professionals ondersteunen die met kindermishandeling in aanraking komen;
- vraaggestuurde hulp- en zorgverlening bieden aan het slachtoffer en zijn gezin;
- meldingen of vermoedens van kindermishandeling onderzoeken (maatschappelijke noodzaak integrale jeugdhulp). De vertrouwenscentra kindermishandeling verstrekken desgevallend waar mogelijk zelf gepaste jeugdhulpverlening aan minderjarige slachtoffers van kindermishandeling en hun gezin, of verwijzen waar nodig door naar het openbaar ministerie.

4° via de hulplijn 1712 een luisterend oor, informatie, advies en eventueel doorverwijzing bieden aan elke burger met een vraag over geweld, misbruik en kindermishandeling en dit in een samenwerking tussen de Centra voor Algemeen Welzijnswerk en vertrouwenscentra kindermishandeling.

Art. 6. De Franse Gemeenschapscommissie is bevoegd voor:

1° de erkenning van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg die informatie, ondersteuning en hulp bieden om de slachtoffers toe te laten opnieuw een globale goede lichamelijke gezondheid te verkrijgen waarbij vermeden wordt dat sommige traumatische pathologische aandoeningen chronisch zouden worden en waarbij tools worden aangereikt tegen depressie, fobie, verlies van de eigenwaarde, e.d.m.;

2° de erkenning van opvanghuizen, die informatie, ondersteuning en huisvesting bieden aan volwassen slachtoffers van geweld.

Art. 7. De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie is bevoegd voor de persoonsgebonden materies, in het kader van de bijstand aan personen en het gezondheidsbeleid, die zich richten hetzij tot personen hetzij tot openbare of private instellingen die niet exclusief tot een gemeenschap behoren.

Via de diensten die de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie erkent of subsidieert, kunnen de slachtoffers genieten van:

- een onthaal, een analyse van hun toestand en een doorverwijzing naar de diensten die bevoegd zijn inzake bijstand aan slachtoffers;
- een psychosociale begeleiding om het hoofd te bieden aan de gevolgen van een misdrijf of feiten die een misdrijf kunnen uitmaken alsook om opnieuw zelfredzaam te worden en zich in de maatschappij te re-integreren;
- een in de tijd beperkte huisvesting;
- een diagnose en een psychiatrische, psychotherapeutische en psychosociale behandeling om het hoofd te bieden aan psychische problemen gebonden aan de rechtstreekse of onrechtstreekse gevolgen van een misdrijf of feiten die een misdrijf kunnen uitmaken.

Hoofdstuk IV. Verbintenissen

Art. 8. Elke persoon die in contact treedt met slachtoffers moet hun ideologische, filosofische of godsdienstige overtuigingen respecteren en is ertoe gehouden de regelgeving inzake het beroepsgeheim en de bescherming van het privéleven te respecteren.

Hij moet, in het kader van die activiteit, naargelang van het geval, ook de federale, gewest- en gemeenschapsbepalingen inzake bestrijding van discriminatie respecteren.

Art. 9. In het kader van zijn bevoegdheid, bedoeld in artikel 3, 1°, van dit samenwerkingsakkoord en in uitvoering van artikel 46 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt en de daaraan gekoppelde onderrichtingen, verbindt de Federale Staat er zich toe:

1° de maatregelen te nemen opdat de belangen van het slachtoffer van een misdrijf als volgt worden erkend:

1. de geschikte materiële omstandigheden voor het onthaal, de eerste opvang, het infomeren en het verhoor van slachtoffers worden ter beschikking gesteld van de politiediensten;
2. de slachtoffers een respectvol onthaal, een dringende en praktische bijstand en informatie aangepast aan hun persoonlijke toestand verlenen;
3. erop toezien dat slachtoffers in het proces-verbaal de nodige informatie kunnen laten opnemen over de geleden materiële en immateriële schade en zich benadeelde persoon kunnen verklaren;
4. de slachtoffers naar een gepaste dienst slachtofferzorg doorverwijzen, hierbij zo veel mogelijk rekening houdend met de taal waarin het slachtoffer zich wenst uit te drukken en de voertaal van de diensten vermeld in art. 1, 8° en 10°-15°;
5. de politieambtenaren kunnen in het kader van hun opdracht van slachtofferbejegening worden bijgestaan door een dienst voor politionele slachtofferbejegening.

2° een opleiding en een sensibilisering inzake slachtofferzorg te ontwikkelen voor alle politieambtenaren, via de dienst politionele slachtofferbejegening bevoegd voor de politiedienst of via de politieacademies;

3° een contactpersoon en een plaatsvervanger te voorzien op het niveau van de Federale Politie en van de Vaste Commissie voor de lokale politie, om op een structurele manier een permanente dialoog tussen en een samenwerking met andere instanties inzake slachtofferzorg, zowel op federaal, gemeenschaps- als lokaal niveau, te bevorderen.

Art. 10. In het kader van zijn bevoegdheid, bedoeld in artikel 3, 2°, van dit samenwerkingsakkoord en gelet op artikel 3bis van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, verbindt de Federale Staat er zich toe:

1° de nodige maatregelen te nemen opdat de belangen van het slachtoffer worden erkend en opdat het slachtoffer partij kan zijn binnen de gerechtelijke procedure;

2° een beleid te voeren dat streeft naar een zorgvuldige en correcte bejegening van slachtoffers. In het kader van dit beleid wordt aan slachtoffers de waarborg gegeven dat zij informatie krijgen over hun positie en hun rechten in de gerechtelijke procedure, het verloop van de strafrechtspleging, de eventuele strafuitvoering door de dader van de feiten en de mogelijkheden om herstel te bekomen van de geleden schade. De magistraten en de personeelsleden van parketten en rechtbanken verstrekken deze informatie;

3° de mogelijkheden te optimaliseren die het slachtoffer kan aanwenden om herstel te bekomen van geleden materiële en immateriële schade;

4° erop toezien dat een gepaste en voortgezette opleiding inzake slachtofferzorg wordt georganiseerd voor de magistratuur en voor de personeelsleden van rechtbanken en parketten;

5° via het College van Procureurs-generaal een uniform slachtofferbeleid binnen de rechterlijke orde te bevorderen. Daartoe wordt een lid van het College specifiek belast met het gerechtelijk slachtofferbeleid;

6° een contactpersoon en een plaatsvervanger te voorzien op het niveau van de Federale Overheidsdienst Justitie, binnen het Directoraat-Generaal Wetgeving en Fundamentele Rechten en Vrijheden, om op een structurele manier een permanente dialoog tussen en samenwerking met andere instanties inzake slachtofferzorg, zowel op federaal als op gemeenschapsniveau, te bevorderen.

Art. 11. §1. In het kader van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 4 van dit samenwerkingsakkoord, verbindt de Franse Gemeenschap er zich toe:

1° de adressen van de door de Franse Gemeenschap aangewezen diensten bedoeld in artikel 1, 8°, 10°, 12°, en 14°, te bezorgen aan de contactpersonen bedoeld in artikel 9, 3°, artikel 10, 6°, en artikel 11, §2, 3°, §3, 2°, en §4, 3°, evenals elke adreswijziging;

2° erop toezien dat een gepaste en voortgezette opleiding inzake slachtofferzorg wordt georganiseerd voor de medewerkers van de diensten bedoeld in artikel 1, 8°, 10°, 12°, en 14°;

3° binnen de "Administration générale des Maisons de Justice" een contactpersoon en een plaatsvervanger te voorzien, om op een structurele manier een permanente dialoog tussen en samenwerking met andere instanties inzake slachtofferzorg, zowel op federaal, gemeenschaps- als lokaal niveau, te bevorderen.

§2. In het kader van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 5 van dit samenwerkingsakkoord, verbindt de Vlaamse Gemeenschap er zich toe:

1° de adressen van de door de Vlaamse Gemeenschap aangewezen diensten bedoeld in artikel 1, 8°, 10°, en 13°, te bezorgen aan de contactpersonen bedoeld in artikel 9, 3°, artikel 10, 6°, en artikel 11, §1, 3°, §3, 2°, en §4, 3°, evenals elke adreswijziging;

2° erop toezien dat een gepaste en voortgezette opleiding inzake slachtofferzorg wordt georganiseerd voor de medewerkers van de diensten bedoeld in artikel 1, 8°, 10°, en 13°;

3° binnen de administratie bevoegd voor slachtofferzorg een contactpersoon en een plaatsvervanger te voorzien, om op een structurele manier een permanente dialoog tussen en samenwerking met andere instanties inzake slachtofferzorg, zowel op federaal, gemeenschaps- als lokaal niveau, te bevorderen.

§3. In het kader van haar bevoegdheid, bedoeld in artikel 6 van dit samenwerkingsakkoord, verbindt de Franse Gemeenschapscommissie er zich toe :

1° de adressen van de door de Franse Gemeenschapscommissie aangewezen diensten bedoeld in artikel 1, 11°, en 15°, te bezorgen aan de contactpersonen bedoeld in artikel 9, 3°, artikel 10, 6°, en artikel 11, §1, 3°, §2, 3°, en §4, 3°, evenals elke adreswijziging;

2° binnen de administratie een contactpersoon en een plaatsvervanger te voorzien, om op een structurele manier een permanente dialoog tussen en samenwerking met andere instanties inzake slachtofferzorg, zowel op federaal, gemeenschaps- als lokaal niveau, te bevorderen.

§4. In het kader van haar bevoegdheid, bedoeld in artikel 7 van dit samenwerkingsakkoord, verbindt de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie er zich toe :

1° erop toe te zien dat een samenwerking wordt verzekerd tussen de Gemeenschappen en de Gemeenschapscommissies bevoegd inzake gezondheid en bijstand aan personen;

2° de adressen van de door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie erkende diensten bedoeld in artikel 1, 11°, en 15°, te bezorgen aan de contactpersonen bedoeld in artikel 9, 3°, artikel 10, 6°, en artikel 11, §1, 3°, §2, 3°, en §3, 2°, evenals elke adreswijziging;

3° binnen de administratie een contactpersoon en een plaatsvervanger te voorzien, om op een structurele manier een permanente dialoog tussen en samenwerking met andere instanties inzake slachtofferzorg, zowel op federaal, gemeenschaps- als lokaal niveau, te bevorderen.

Art. 12. §1. Met behoud van de toepassing van de artikelen 9 tot 11 van dit samenwerkingsakkoord nemen de partijen, voor wat betreft de samenwerking en de doorverwijzing, de verplichtingen op zich, bedoeld in de volgende paragrafen.

§2. De Federale Staat verbindt zich ertoe dat de politiediensten :

1° alle slachtoffers systematisch informeren over het bestaan van de diensten politionele slachtofferbejegening, de diensten slachtofferonthaal en de diensten slachtofferhulp, hun opdrachten zoals beschreven in artikel 1, 6°, 8°, en 10°, in artikel 4, 1°, en 2°, en in artikel 5, 1°, en 2°, en hun contactgegevens. Deze informatie wordt gegeven via het attest van klachtneerlegging;

2° zich verzekeren van een kwaliteitsvolle politionele slachtofferbejegening. Hiertoe kan de politieambtenaar beroep doen op de gespecialiseerde referentie-politieambtenaar of, in voorkomend geval, op de dienst politionele slachtofferbejegening.

De politieambtenaar of de dienst politionele slachtofferbejegening kan:

- de slachtoffers die informatie en bijstand wensen in het kader van de gerechtelijke procedure doorverwijzen naar een dienst slachtofferonthaal;
- de slachtoffers die sociale hulp of psychosociale hulp wensen doorverwijzen naar een dienst slachtofferhulp, volgens de volgende procedure:
 - o aan het slachtoffer voorstellen om een verwijsformulier in te vullen, volgens model in bijlage (dat slechts een indicatieve waarde heeft), dat de wens van het slachtoffer uitdrukt om door de dienst slachtofferhulp te worden gecontacteerd;
 - o het formulier overmaken aan de dienst slachtofferhulp;
 - o in geval van hoogdringendheid en mits toestemming van het slachtoffer, telefonisch contact opnemen met de dienst slachtofferhulp;
- de slachtoffers die dit wensen of voor wie men dit aangewezen acht, doorverwijzen naar andere personen of diensten. Bijvoorbeeld:
 - o slachtoffers die onmiddellijk residentiële opvang wensen, bij voorkeur rechtstreeks in contact brengen met een opvanghuis;
 - o minderjarige in gevaar of in moeilijkheden doorverwijzen naar de adviseurs "aide à la jeunesse" van het arrondissement (voor de Franse Gemeenschap);

- minderjarige slachtoffers van mishandeling doorverwijzen naar een team “S.O.S.-Enfants” (voor de Franse Gemeenschap);
- minderjarige slachtoffers doorverwijzen naar een dienst slachtofferhulp (voor de Vlaamse Gemeenschap);
- minderjarige slachtoffers van kindermishandeling doorverwijzen naar het vertrouwenscentrum kindermishandeling (voor de Vlaamse Gemeenschap).

De politieambtenaar vermeldt het aanbod tot doorverwijzing van het slachtoffer in het proces-verbaal. De beslissing van het slachtoffer wordt echter niet vermeld.

§3. De parketmagistraat of de onderzoeksrechter kunnen de dienst slachtofferonthaal vatten voor de uitvoering van hun opdrachten zoals beschreven in artikel 1, 8°, in artikel 4, 1°, en in artikel 5, 1°, van dit samenwerkingsakkoord.

De Federale Staat zal erop toezien dat de slachtoffers die zich rechtstreeks tot de rechterlijke macht wenden, doorverwezen worden naar een gepaste dienst slachtofferzorg wanneer hun specifieke toestand, hun behoeften of hun verwachtingen het vereisen.

§4. De Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap verbinden zich ertoe dat :

1° de diensten slachtofferhulp :

1. zo snel mogelijk contact opnemen met de slachtoffers die vermeld staan op de verwijsformulieren die ze van de politiediensten ontvingen;
2. feedback geven aan de politiediensten die rechtstreeks hebben verwezen, volgens het hierbij gevoegde model (dat slechts een indicatieve waarde heeft). De feedback omvat de melding van goede ontvangst van het verwijsformulier en de bevestiging dat de dienst met het slachtoffer contact heeft opgenomen of zal opnemen;

2° de diensten slachtofferhulp de slachtoffers die informatie en bijstand wensen in het kader van de gerechtelijke procedure naar de diensten slachtofferonthaal doorverwijzen;

3° de diensten slachtofferonthaal de slachtoffers die een sociale of een psychologische hulp wensen naar de diensten slachtofferhulp doorverwijzen;

4° deze diensten de slachtoffers die het wensen, doorverwijzen naar andere personen of diensten.

§5. De Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie verbinden zich ertoe dat :

1° de diensten bedoeld in de artikelen 1, 11°, en 15°, de slachtoffers die bijstand en informatie wensen in het kader van de gerechtelijke procedure naar de diensten slachtofferonthaal doorverwijzen;

2° de diensten bedoeld in de artikelen 1, 11°, en 15°, de slachtoffers die een sociale of een psychologische hulp wensen naar de diensten slachtofferhulp doorverwijzen.

Hoofdstuk V. Overlegstructuren

Art. 13. §1. Het Nationaal Forum voor slachtofferbeleid vormt een overlegplatform voor de vertegenwoordigers van de bevoegde overheden en diensten van de Federale Staat, de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie, de

Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, en van alle diensten en instanties die bij slachtofferzorg betrokken zijn.

§2. Het Nationaal Forum voor slachtofferbeleid heeft als opdracht :

1° de samenwerking en het overleg te bevorderen tussen de diensten van de Federale Staat en die van de Gemeenschappen en Gewesten, alsook met de arrondissementele raden voor slachtofferbeleid bedoeld in artikel 14, en de diensten en instanties die betrokken zijn bij de slachtofferzorg;

2° op eigen initiatief of op verzoek van de bevoegde overheden, hen advies te verstrekken over elke aangelegenheid die van belang is voor de ontwikkeling van het slachtofferbeleid;

3° de toepassing van dit samenwerkingsakkoord te evalueren en hierover te rapporteren aan de bevoegde overheden.

Art. 14, §1. Er bestaat voor elk gerechtelijk arrondissement een arrondissementele raad voor slachtofferbeleid die minstens één keer per jaar bijeenkomt.

§2. De arrondissementele raad voor slachtofferbeleid heeft als opdracht :

1° de in het samenwerkingsakkoord opgenomen bepalingen te concretiseren en te implementeren in functie van een integrale slachtofferzorg en dit, rekening houdend met, enerzijds, de specifieke toestand van de regio en, anderzijds, met de behoeften van de slachtoffers;

2° de samenwerking te ondersteunen en op te volgen tussen de bevoegde diensten en actoren van de Federale Staat en die van de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, onder andere door de nodige beleidsmaatregelen voor te stellen en te ontwikkelen;

3° elk jaar verslag uit te brengen aan de bevoegde overheden en aan het Nationaal Forum voor een slachtofferbeleid over de moeilijkheden die zich voordoen in het kader van het slachtofferbeleid en de mogelijke verbeteringen voor te stellen;

4° de voorstellen te onderzoeken die geformuleerd worden door het (de) welzijnsteam(s) bedoeld in artikel 15 om het hoofd te bieden aan problemen en moeilijkheden die zich voordoen binnen het arrondissement.

§3. De arrondissementele raad voor slachtofferbeleid is minimaal samengesteld uit :

1° de procureur des Konings of de verbindingsmagistraat;

2° een vertegenwoordiger van de dienst(en) slachtofferhulp;

3° de korpschefs van de politiezones of hun vertegenwoordiger(s), eventueel vergezeld van een vertegenwoordiger van de dienst voor politionele slachtofferbejegening;

4° de directeur-coördinator van de federale politie eventueel vergezeld van een vertegenwoordiger van de dienst voor politionele slachtofferbejegening;

5° een of meerdere vertegenwoordigers van de balie;

6° de directeurs van de justitiehuisen;

7° justitieassistenten van de diensten slachtofferonthaal;

8° de contactpersonen bedoeld in artikel 9, 3°, in artikel 11, § 1, 3°, en in artikel 11, § 2, 3°;

9° enige andere dienst, naargelang het onderwerp van de vergadering, uitgenodigd door de voorzitter.

§4. De arrondissementele raad voor slachtofferbeleid wordt voorgezeten door de procureur des Konings of door de verbindingsmagistraat.

Het secretariaat van de arrondissementele raad wordt waargenomen bij beurtrol door de vertegenwoordigers van de diensten waaruit het (de) welzijnsteam(s) bestaat(aan).

Art. 15. §1. De arrondissementele raad voor slachtofferbeleid richt één of meer welzijnsteams slachtofferzorg op. Het welzijnsteam vergadert ten minste vier keer per jaar.

§2. Het welzijnsteam heeft als opdracht :

1° binnen de lijnen van dit samenwerkingsakkoord, de samenwerking en taakverdeling te regelen in het welzijnsteam en met andere diensten en personen die een bijdrage leveren aan de individuele slachtofferzorg binnen het territoriale werkingsgebied van het welzijnsteam;

2° de arrondissementele raad te informeren over vragen op de werkvloer en hem bedenkingsthema's voor te stellen.

§3. Het welzijnsteam is minimaal samengesteld uit :

1° een justitieassistent van de dienst slachtofferonthaal;

2° een personeelslid van een dienst voor politionele slachtofferbejegening;

3° een personeelslid van een dienst slachtofferhulp.

§4. Het voorzitterschap en het secretariaat van het welzijnsteam worden bij beurtrol waargenomen door de vertegenwoordigers van de diensten waaruit het bestaat.

HOOFDSTUK VI – Budgettaire gevolgen

Art. 16. De budgettaire gevolgen van de opdrachten opgenomen in dit samenwerkingsakkoord vallen ten laste van alle partijen in functie van de verdeling van de bevoegdheden die bepaald worden door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en die ondergeschikt zijn aan de Staat van de respectieve begrotingen die jaarlijks gestemd worden door de parlementaire vergaderingen van de betrokken partijen bij dit akkoord.

HOOFDSTUK VII – Slotbepalingen

Art. 17. De geschillen die ontstaan tussen de akkoord sluitende partijen betreffende de interpretatie of de uitvoering van dit samenwerkingsakkoord worden door een college van ambtenaren beslecht. Dit college is samengesteld uit een leidend ambtenaar van de Federale Staat of zijn vertegenwoordiger, een leidend ambtenaar van de Franse Gemeenschap of zijn vertegenwoordiger, een leidend

ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap of zijn vertegenwoordiger, een leidend ambtenaar van de Franse Gemeenschapscommissie of zijn vertegenwoordiger en een leidend ambtenaar van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie of zijn vertegenwoordiger.

De leidend ambtenaar van de Federale Staat of zijn vertegenwoordiger wordt in onderling overleg aangesteld door de minister van Justitie en de minister van Binnenlandse Zaken.

De leidend ambtenaar van de Franse Gemeenschap of zijn vertegenwoordiger wordt in onderling overleg aangesteld door de ministers bevoegd voor de Justitiehuisen, de hulpverlening aan de jeugd en kind.

De leidend ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap of zijn vertegenwoordiger wordt (in onderling overleg) aangesteld door de minister bevoegd voor welzijn.

De leidend ambtenaar van de Franse Gemeenschapscommissie of zijn vertegenwoordiger wordt in onderling overleg aangesteld door de ministers bevoegd voor sociale actie en gezondheid.

De leidend ambtenaar van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie of zijn vertegenwoordiger wordt in onderling overleg aangesteld door de ministers bevoegd voor bijstand aan personen en gezondheid.

Indien het college van ambtenaren niet tot een oplossing kan komen, kan er nog altijd een rechtsmiddel worden ingesteld voor de bevoegde gerechtelijke overheden.

Art. 18. Het samenwerkingsakkoord wordt gesloten voor onbepaalde duur. Elke bevoegde overheid kan het akkoord opzeggen mits een opzegtermijn van drie maanden.

Het samenwerkingsakkoord treedt in werking op de dag van de publicatie in het Belgisch staatsblad van de laatste akte houdende instemming van de bevoegde overheden.

Twee jaar na de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord moeten de bevoegde overheden de toepassing van dit akkoord evalueren.

Brussel, (datum)

Voor de Federale Staat,

De minister van Justitie,

De minister van Binnenlandse Zaken,

K. GEENS

P. DE CREM

Voor de Franse Gemeenschap,

De minister-president,

R. DEMOTTE

De minister van Hulpverlening aan de jeugd
en van de Justitiehuisen,

R. MADRANE

De minister van Kind,

A. GREOLI

Voor de Vlaamse Gemeenschap,

De minister-president,

De minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,

G. BOURGEOIS

J. VANDEURZEN

Voor de Franse Gemeenschapscommissie,

De minister-president van het College,

F. LAANAN

De minister, lid van het College,
bevoegd voor Sociale Actie,

De minister, lid van het College,
bevoegd voor het Gezondheidsbeleid,

C. FREMAULT

C. JODOGNE

Voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie,

De Voorzitter van het verenigd College,

R. VERVOORT

De minister, lid van het verenigd College,
bevoegd voor Sociale Actie,

C. FREMAULT

De minister, lid van het verenigd College,
bevoegd voor het beleid inzake Bijstand aan
Personen,

P. SMET

De minister, lid van het verenigd College,
bevoegd voor het Gezondheidsbeleid,

D. GOSUIN

De minister, lid van het verenigd College,
bevoegd voor het Gezondheidsbeleid,

G. VANHENGEL

Bijlage: A. Verwijsformulier van de politiedienst naar de dienst slachtofferhulp

Ik, ondergetekende,
geef toelating aan de dienst slachtofferhulp van het gerechtelijk arrondissement van
..... om contact met me op te nemen betreffende mijn klacht
aangaande

Adres:
Telefoonnummer:
Taal:
Verbalisant:
Nummer van het PV:
Politiedienst:
Datum van klachtneerlegging:

Handtekening van het slachtoffer en
datum:

.....

Bijlage: B. Feedback van de dienst slachtofferhulp naar de politiedienst

De dienst slachtofferhulp van
meldt u goede ontvangst van het verwijsformulier naar de dienst slachtofferhulp van
..... (naam en voornaam van het slachtoffer)
Ik bevestig dat de dienst contact heeft opgenomen met deze persoon of er zo snel mogelijk
contact mee zal opnemen.

Met de meeste hoogachting,

Datum

Stempel

Handtekening